

ELLER

Vaktiyle on sekiz çocuklu bir aile yaşarmış. Bu ailenin babası bir kömür madeni ocağında çalışarak geçimini sağlarmış. Bu on sekiz çocuğun içinden ikisinin resme karşı büyük bir yeteneği varmış. Ancak ailenin iki çocuğunu da resim okuluna göndermeleri imkânsızmış. Çünkü kazandık-ları parayla karınlarını zor doyuruyorlarmış.

İki kardeş düşünmüş taşınmış. Sonunda kendi aralarında kura çekmeye karar vermişler. Kurada kim çıkarsa resim okuluna gidecek, diğeri ise çalışarak kardeşini okutacaktı. Kurada ismi çıkan çocuk resim okuluna gitmiş. Diğeri ise maden ocağında çalışmaya. Aradan yıllar geçmiş. Madende çalışan çocuk, para göndererek kardeşini okutmuş. Kardeşi büyük bir azimle çalışıp resim okulunu birincilikle bitirmiş. Okulun son gününde ailesini diploma törenine çağırmış. Kendini okutan kardeşine büyük bir sevgiyle sarılarak, - Ben ressam diplomamı aldım, demiş. Şimdi sıra sende. Artık ben madende çalışacağım, sen okuyacaksın. Kardeşi hüzünle gülümsemiş. Ellerini göstererek "Sevgili Kardeşim! Madende çalışırken parmaklarım zarar gördü, ellerimi nasır bağladı. Benim artık kalem tutacak halim kalmadı, demiş. Gözleri yaş dolan genç ressam, kalemini ve boyalarını alıp kardeşinin ellerini çizmiş. İşte o ellerin çizilmiş olduğu tablo, dünyanın en başarılı tablolarından biri olmuş. Bu tablo hala Avrupa'da ünlü bir müzede sergilenmektedir.

OKUDUĞUMUZU ANLADIK MI?

1 Babaları resme yetenekli çocuklarını niçin resim okuluna gönderemiyor?

2 Kardeşler kendi aralarında nasıl bir çözüm yolu bulmuşlar?

3 Resim okulunu bitiren kardeş, kendini okutan kardeşine ne demiş?

4 Maden ocağında çalışan kardeş niçin resim okuluna gidemem demiş?

5 Ressam kardeş madenci kardeşi için ne yapmış?

6 Metnin ana fikri nedir?